

— Kontakty, których nie udowodniono, nie mogą stanowić naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE. Sąd potwierdził jednak zawarte w decyzji ustalenie dotyczące jednolitego i ciągłego naruszenia w oparciu o te nieudowodnione kontakty składające się na „zbiór poszlak i wskazówek, które można uwzględnić jako całość”, na którym Komisja mogła się oprzeć. Sąd naruszył prawo, zastępując uzasadnienie decyzji swoim własnym uzasadnieniem.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo, potwierdzając wniosek dotyczący uczestnictwa w jednolitym i ciągłym naruszeniu w oparciu o jeszcze mniejszą liczbę kontaktów niż liczba wskazana w decyzji.

— Sąd niesłusznie orzekł, że Sony Optiarc uczestniczyła w zarzucanym naruszeniu w sposób ciągły w okresie od dnia 25 lipca 2007 r. do dnia 29 października 2008 r., mimo że przyjął, iż Komisja nie wykazała żadnych antykonkurencyjnych kontaktów z udziałem Sony Optiarc w odniesieniu do okresu wynoszącego około pięciu miesięcy.

— Rozumowanie Sądu jest wewnętrznie niespójne, ponieważ wprawdzie Sąd uznał, że nie udowodniono kontaktów z udziałem Sony Optiarc w odniesieniu do okresu wynoszącego około pięciu miesięcy, lecz stwierdził on też, że „najdłuższy ustalony okres bez nawiązania kontaktu wyniósł jedynie trzy miesiące” oraz że „[w]iększość kontaktów dzielił tylko miesiąc”.

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że jednolite i ciągłe naruszenie składało się koniecznie z szeregu odrębnych naruszeń.

— Sąd nie stwierdził, że Komisja naruszyła przysługujące Sony Optiarc prawo do obrony, mimo że Komisja uznała w decyzji, nie podnosząc wcześniej tej kwestii w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, że zarzucane zachowanie stanowiło nie tylko jednolite i ciągłe naruszenie, lecz również kilka odrębnych naruszeń.

— Sąd niesłusznie orzekł, że Komisja przedstawiła wystarczające uzasadnienie w zakresie wniosku, że Sony Optiarc dopuściła się kilku odrębnych naruszeń.

Zarzut czwarty: Sąd naruszył prawo, zasady równego traktowania i proporcjonalności oraz nie przedstawił uzasadnienia, gdy utrzymał w mocy grzywnę nałożoną na Sony Optiarc w oparciu o te same dochody co dochody, które stanowiły podstawę odrębnej grzywny nałożonej na Quanta.

— Sąd naruszył przewidzianą w wytycznych w sprawie metody ustalania grzywnien zasadę, zgodnie z którą wartość sprzedaży powinna „odzwierciedlać gospodarcze znaczenie naruszenia”, „jak i stopień zaangażowania każdego z uczestniczących w nim przedsiębiorstw”, oraz naruszył zasady równego traktowania i proporcjonalności.

— Sąd naruszył ciężący na nim obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie ustosunkował się do argumentu, zgodnie z którym podwójne liczenie zwiększyło gospodarcze znaczenie naruszenia.

— Sąd naruszył prawo, oddalając argument wnoszących odwołanie, zgodnie z którym Komisja nie uzasadniła odstąpienia od swojej ustalonej praktyki.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2019 r. w sprawie T-8/16, Toshiba Samsung Storage Technology i Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Komisja, wniesione w dniu 20 września 2019 r. przez Toshiba Samsung Storage Technology Corp. i Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp.

(Sprawa C-700/19 P)

(2019/C 383/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Toshiba Samsung Storage Technology Corp., Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (zwane dalej „wnoszącymi odwołanie”) (przedstawiciele: M. Bay, avvocato, J. Ruiz Calzado, abogado, A. Aresu, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie COMP/39.639 – Napędy optyczne, w zakresie w jakim dotyczy ona wnoszących odwołanie;
- uchylenie grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie w tej decyzji lub obniżenie jej wysokości;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego;
- zarządzenie wszelkich stosowych środków wymaganych okolicznościami sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa przy badaniu części pierwszej, drugiej i trzeciej zarzutu pierwszego podniesionego w postępowaniu w pierwszej instancji, dotyczącego naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i prawa do obrony.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa przy określeniu kryterium prawnego dla istnienia jednolitego i ciągłego naruszenia.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa do obrony i błędnego kryterium prawnego.

Zarzut czwarty dotyczy naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, braku odpowiedniego uzasadnienia w zakresie oddalenia pierwszej części zarzutu drugiego podniesionego w postępowaniu w pierwszej instancji (brak właściwości) oraz błędów w badaniu prawnym warunków dopuszczalności dowodów.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-582/15,
Silver Plastics GmbH & Co. KG i Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG/Komisja
Europejska, wniesione w dniu 20 września 2019 r. przez Silver Plastics GmbH & Co. KG i
Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG**

(Sprawa C-702/19 P)

(2019/C 383/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszące odwołanie:

Silver Plastics GmbH & Co. KG (przedstawiciele: adwokaci M. Wirtz i S. Möller)

Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (przedstawiciel: adwokat C. Karbaum)